

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/543/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613209245
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4613209245.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovéj, v právnej veci navrhovateľov: 1. Y. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. W. U. č. XX, 2. F. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. W. U. č. XX, proti odporcovi: N. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom M.-Y. Y., Y. XXX/XX, o zaplatenie 5.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17. marca 2014 č. k. 7C/348/2013-29, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade sumu 18,59 eura a navrhovateľke v 2. rade sumu 721,50 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že navrhovateľke v 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Odporcovi náhradu trov konania vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade nepriznal. Posledným výrokom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť súdny poplatok vo výške 43 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Topoľčany. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 451 ods. 1, ods. 2, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade je čiastočne dôvodný. Navrhovateľ v 1. rade žiadal, aby mu odporca vrátil pôvodný krížik z 18-karátového zlata, ktorý mu mal odovzdať v záložni Matušík niekedy v roku 2011 na opravu a namiesto ktorého mu odporca vrátil iný krížik zo 14-karátového zlata, alternatívne žiadal zaplatiť sumu 5.000 eur. Z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/64/2013 vyplynulo, že odporca bol odsúdený za trestný čin sprenevery a podvodu, ktorých sa dopustil pri vykonávaní svojej práce v záložni Matušík. Z tohto spisu vyplýva, že pôvodný krížik navrhovateľa v 1. rade sa nenašiel, v záložni sa neevidovalo ani žiadne potvrdenie o prevzatí tohto krížika. Nebolo možné určiť ani jeho presnú váhu, preto bola v trestnom konaní určená hodnota rozdielu medzi 14 a 18-karátovým zlatom pri váhe 1,69 gramu, t.j. váhe zlatého krížika, ktorý bol odovzdaný navrhovateľovi v 1. rade. Uvedený rozdiel predstavoval sumu 18,59 eura. Z uvedeného vyplýva, že súd nemohol zaviazat odporcu na vrátenie veci navrhovateľovi v 1. rade, keďže predmetný zlatý krížik z 18- karátového zlata sa nenašiel a odporca ním nedisponuje. Preto súd zaviazal odporcu na zaplatenie rozdielu v hodnote uvedených zlatých krížikov, ktorý predstavuje sumu 18,59 eura. Nárok navrhovateľa v 1. rade na zaplatenie sumy 5.000 eur bol nedôvodný, preto súd vo zvyšnej časti návrh zamietol. Skutočnosť, že navrhovateľ v 1. rade si uvedený predmet cení na sumu 5.000 eur je irelevantná, nakoľko súd môže vychádzať len zo zabezpečených dôkazov a v konaní bolo zistené, že suma, o ktorú sa odporca v prípade navrhovateľa v 1. rade obohatil, je z vyššie spomenutých

dôvodov 18,59 eura. Navrhovateľka v 2. rade žiadala od odporcu zaplatať sumu 925 eur, t. j. sumu, na ktorú bola určená výška škody v trestnom konaní. Súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky v 2. rade je dôvodný, čo do sumy 721,50 eura, pričom vychádzal z odborného vyjadrenia (na č. I. 182 vyšetrovacieho spisu), podľa ktorého ceny zlomkového 14-karátového zlata sa v roku 2010 pohybovali od 17 do 21 eur. Z výpovede navrhovateľky v 2. rade v trestnom konaní je zrejmé, že odovzdala v záložni Matušík odporcovi 3 prstene a jednu retiazku, ktoré mali 37 gramov, potvrdenie od odporcu však nedostala. Keďže ceny zlomkového zlata v roku 2010 sa pohybovali medzi 17 - 21 eur, súd vychádzal z priemernej sumy a to 19,50 eura za gram zlata, preto hodnota zlomkového zlata navrhovateľky v 2. rade predstavuje 721,50 eura (37 x 19,50 eura). Výška škody, ktorá bola v trestnom konaní určená na sumu 925 eur nie je dôvodná, nakoľko v odbornom vyjadrení sa ohodnocovala na takúto sumu výroba 3 zlatých prsteňov a jednej retiazky. V danom prípade je možné určovať len hodnotu zlomkového zlata podľa jej váhy. Keďže odporca sa v trestnom konaní v pozícii obžalovaného doznal ku všetkým skutkom, nie je dôvod, aby súd pochyboval o tom, že sa dané skutky tak, ako sú uvedené v rozsudku č. k. 2T/64/2013-357 stali, preto výpoveď odporcu v tomto konaní považoval za účelovú. Čo sa týka právneho posúdenia v danej veci, nebolo možné zistiť skutočnú výšku škody, nakoľko pôvodné predmety, ktoré navrhovateľka odovzdala odporcovi, sa nenašli, preto sa navrhovateľka mohla domáhať iba vydania bezdôvodného obohatenia, teda sumy, o ktorú sa odporca obohatil plnením bez právneho dôvodu. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie, súd dospel k záveru, že odporca sa v prípade navrhovateľa v 1. rade bezdôvodne obohatil o sumu 18,59 eura a v prípade navrhovateľky v 2. rade o sumu 721,50 eura. Preto súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade sumu 18,59 eura a navrhovateľke v 2. rade sumu 721,50 eura, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade tak, že odporcovi súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko neúspech odporcu je nepatrný, keďže navrhovateľ v 1. rade žiadal sumu 5.000 eur a bola mu priznaná suma 18,59 eura. Odporca si žiadne trovy neuplatnil a ani mu zo spisu nevyplývajú. Vo vzťahu k navrhovateľke v 2. rade súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že prevažný úspech v konaní mala navrhovateľka a to, čo do sumy 721,50 eura, preto jej úspech predstavuje 78%. Keďže navrhovateľka si náhradu trov konania neuplatnila, súd jej ich nepriznal. V konaní sú navrhovateľka v 1. a 2. rade oslobodení od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Vzhľadom na to, že odporca bol vo vzťahu k navrhovateľke v 2. rade v konaní v prevažnej miere neúspešný, súd ho zaviazal na zaplatať súdneho poplatku vo výške 43 eur podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. Súdný poplatok vo výške 43 eur bol určený podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov (6% zo sumy 721 eur).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ v 1. rade. V podanom odvolaní namietal, že doterajší skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré svedčia v jeho prospech a neboli uplatnené. Uviedol, že každý vedúci alebo jeho zamestnanec predajne je zo zákona povinný vystaviť zákazníkovi doklad o prevzatí tovaru. Tak isto je povinný vydať blok o zaplatať opravy, ktorá mu bola vykonaná. Odporca nesplnil tieto povinnosti, všetko robil načierno a protizákonne, aby mohol páchať trestnú činnosť. Týmto konaní sa dopustil ďalšieho podvodu - neodvázanie daní, čím pripravil štát o dane. Ďalej uviedol, že neboli vypočutí svedkovia, ktorých navrhoval a ktorí by svedčili v jeho prospech. Taktiež nedal súhlas, aby mu odporca vymenil krížik z 18- karátového zlata za 14-karátové zlato. Tvrdí, že bývalá manželka o podvodoch odporcu vedela a pomáhala mu páchať trestnú činnosť. Žiadal, aby bol odporca zaviazaný vrátiť mu krížik z 18-karátového zlata, a pokiaľ ho odporca spreneveril alebo použil na iné účely, žiadal zaplatať sumu 5.000 eur. Záverom odvolania žiadal, aby odporca zaplatil navrhovateľke v 2. rade sumu 960 eur.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa v 1. rade uviedol, že voči podanému odvolaniu navrhovateľa v 1. rade sa odvoláva, jedná sa o sumu 5.000 eur.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa v 1. rade (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Predmetom konania je návrh navrhovateľov v 1. a 2. rade (po jeho doplnení podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 10. 2013), doručený súdu prvého stupňa dňa 19. 09. 2013, ktorým sa navrhovateľ v 1. rade domáhal od odporcu vydania zlatého krížika z 18- karátového zlata s tým, že v prípade, ak odporca vec spreneveril, domáhal sa zaplattenia sumy 5.000 eur a navrhovateľka v 2. rade sa domáhala zaplattenia sumy 925 eur. Z odôvodnenia podaného návrhu vyplýva, že navrhovatelia v 1. a 2. rade boli rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 2T/64/2013-357 zo dňa 27. 08. 2013 odkázaní so svojimi nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie. V roku 2011 F. S. (navrhovateľka v 2. rade) vzala navrhovateľovi v 1. rade krížik z 18-karátového zlata za účelom vyčistenia a opravy závesného očka. Tento krížik odovzdala odporcovi, ktorý krížik v sľúbenej lehote dva týždne neopravil a nevyčistil. Následne odporca po ústnej hádke dal navrhovateľovi v 1. rade iný krížik omnoho menšej hmotnosti, ktorý je zo 14-karátového zlata. Krížik z 18-karátového zlata dostal navrhovateľ v 1. rade do daru od jeho sestry v Amerike a žiadal, aby mu bol krížik z 18-karátového zlata vrátený, pričom, ak ho odporca spreneveril, tento krížik si cení na 5.000 eur, na zaplattenie ktorej sumy žiadal zaviazat odporcu. Navrhovateľka v 2. rade, dcéra navrhovateľa v 1. rade, bola tiež konaním odporcu poškodená a domáhala sa zaplattenia sumy 925 eur.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie je vecne správne, dostatočne a presvedčivo odôvodnené, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa v 1. rade uvedenými v podanom odvolaní.

Navrhovateľom v 1. rade namietanej skutočnosti, že v konaní pred súdom prvého stupňa neboli vypočutí svedkovia, ktorých navrhol a ktorí by svedčili v jeho prospech, ako i ku skutočnosti, že sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy svedčiace v jeho prospech, ktoré neboli uplatnené, odvolací súd udáva, že ani nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv navrhovateľa nie je postupom, ktorým by mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože rozhodnutie o tom, ktorý dôkaz súd vykoná, patrí výlučne súdu, a nie účastníkom konania (§ 120 ods. 1 OSP). Odvolací súd naviac udáva, že navrhovateľ v 1. rade po poučení súdu prvého stupňa podľa § 120 ods. 4 OSP vykonanie ďalších dôkazov nenavrhol, preto je táto námietka navrhovateľa v 1. rade nedôvodná.

Tvrdenia navrhovateľa v 1. rade, že odporca, napriek jeho povinnosti vystaviť navrhovateľom potvrdenie o prevzatí veci, resp. o oprave veci, takýto doklad nevystavil, neodvádzaním daní pripravil štát o dane, ako i to, že bývalá manželka odporcu o konaní odporcu vedela, je z hľadiska posúdenia dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa v 1. rade bez právneho významu, a i v tejto časti je podané odvolanie navrhovateľa v 1. rade nedôvodné. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že z hľadiska posúdenia

dôvodnosti uplatneného plnenia bolo esenciálne posúdenie jeho základu a výšky a to bez ohľadu na skutočnosť, či odporca porušil jeho daňovú povinnosť alebo nie, ako i bez ohľadu na to, ktoré z osôb blízkych odporcovi o konaní odporcu mali vedomosť. Z obsahu spisu v tejto veci je pritom zrejmé, že odporca sa dopustil pokračujúceho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 22 písm. a/ Trestného zákona a pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ako i to, že navrhovatelia v 1. a 2. rade boli v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T/64/2013 s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Vo vzťahu k navrhovateľom v 1. rade uplatnenému nároku na vydanie veci - zlatého krížika z 18-karátového zlata, súd prvého stupňa správne konštatoval, že vydanie veci nie je možné, nakoľko odporca touto vecou nedisponuje, pričom odvolací súd udáva, že nemožno zaviazať odporcu na plnenie, ktoré by bolo nemožné. Správne potom súd prvého stupňa postupoval, keď zaviazal odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade na plnenie v peniazoch a to vo výške, ktorá predstavuje rozdiel medzi hodnotou zlatého krížika z 18-karátového zlata (vydania ktorého sa navrhovateľ v 1. rade domáhal) a zlatého krížika zo 14-karátového zlata (ktorý odovzdal odporca navrhovateľovi v 1. rade), keď na takéto rozhodnutie mal dostatok podkladov, vykonaním dokazovania pripojením trestného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/64/2013. Skutočnosť, že navrhovateľ v 1. rade ocenil vec sumou 5.000 eur i z hľadiska jeho emocionálnej spojitosti s vecou, bola pre rozhodovanie v danej právnej veci irelevantná tak, ako správne skonštatoval súd prvého stupňa, keď pre rozhodnutie bola rozhodujúca reálna hodnota veci, ktorá bola spoľahlivo zistená, pri súčasnom zohľadnení skutočnosti, že odporca už skôr navrhovateľovi vydal vec nižšej hodnoty (krížik zo 14-karátového zlata). Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa správne uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu, ktorá predstavuje rozdiel v hodnote oboch zlatých krížikov (zo 14-karátového zlata a 18-karátového zlata) a vo zvyšku návrh navrhovateľa v 1. rade ako nedôvodný zamietol. Záverom odvolací súd udáva, že vzhľadom na dôvody podaného odvolania, predmetom posúdenia odvolacím súdom nebola právna kvalifikácia veci, tak ako túto ustálil súd prvého stupňa (bezdôvodné obohatenie), avšak i s ohľadom na skutočnosť, že by predmetom odvolacieho konania bolo i posúdenie právnej kvalifikácie veci, ani odlišné právne posúdenie veci odvolacím súdom by nemalo za následok iný výsledok konania z hľadiska priznaného plnenia navrhovateľovi v 1. rade, ktorého výška bola pred súdom prvého stupňa bezpečne preukázaná.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade sumu 18,59 eura a vo zvyšku nárok navrhovateľa v 1. rade zamietol, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil. Keďže navrhovateľkou v 2. rade odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podané nebolo, vo vzťahu k navrhovateľke v 2. rade rozsudok súdu prvého stupňa nepodliehal prieskumnej činnosti odvolacím súdom, pričom na uvedom závere nič nemení ani skutočnosť, že navrhovateľ v 1. rade v podanom odvolaní žiadal zaviazať odporcu zaplatiť navrhovateľke v 2. rade sumu 960 eur, keď z obsahu odvolania navrhovateľom v 1. rade je jednoznačné, že bolo podané len navrhovateľom v 1. rade, keď súčasne z obsahu spisu nevyplýva, že by navrhovateľka v 2. rade na konanie v danej právnej veci splnomocnila navrhovateľa v 1. rade.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.